

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 375

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

47. sējums
2004. gada 23. decembris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ **Padomes Regula (EK) Nr. 2217/2004 (2004. gada 22. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un Regulu (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē** 1

- Komisijas Regula (EK) Nr. 2218/2004 (2004. gada 22. decembris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 4

- Komisijas Regula (EK) Nr. 2219/2004 (2004. gada 22. decembris) par iesniegtajiem piedāvājumiem Regulā (EK) Nr. 2033/2004 minētā konkursa ietvaros attiecībā uz subsīdiju lobītu garengraudu B risu sūtījumiem uz Reinjonas salu 6

- Komisijas Regula (EK) Nr. 2220/2004 (2004. gada 22. decembris) par cukurniedru cukura importa atļauju izsniegšanu saskaņā ar atsevišķām tarifa kvotām un preferenču nolīgumiem 7

- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 2221/2004 (2004. gada 22. decembris), ar ko paredz eksporta licenču piešķiršanas kārtību attiecībā uz sieriem, kuri 2005. gadā eksportējami uz Amerikas Savienotajām Valstīm atbilstīgi dažām VVTI kvotām** 9

- ★ **Padomes Direktīva 2004/114/EK (2004. gada 13. decembris) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā** 12

2

(Turpinājums nākamajā lapā)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Padome

2004/889/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2004. gada 16. novembris) par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopieni un Ķīnas Tautas Republikas valdību par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās** 19

Nolīgums starp Eiropas Kopieni un Ķīnas Tautas Republikas valdību par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās 20

2004/890/EK:

- ★ **Padomes Lēmums (2004. gada 20. decembris) par Eiropas Kopienas izstāšanos no Konvencijas par zveju un dzīvo resursu saglabāšanu Baltijas jūrā un Beltos** 27

Komisija

2004/891/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 19. novembris), ar ko izbeidz pārbaudes procedūru par šķēršļiem tirdzniecībā, ko rada Kanādas tirdzniecības prakse attiecībā uz noteiktām vīnu ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4388)** 28

2004/892/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 20. decembris), ar kuru groza Lēmumu 2004/614/EK par aizsargpasākumiem saistībā ar putnu gripu Dienvidāfrikas Republikā (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 5011) ⁽¹⁾** 30

2004/893/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 20. decembris), ar ko paredz dažu *Secale cereale* sugu sēkļu pagaidu tirdzniecību, kas neatbilst Padomes Direktīvas 66/402/EEK prasībām (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 5027) ⁽¹⁾** 31

2004/894/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 20. decembris), ar ko paredz dažu tādu *Triticum aestivum* sugas sēkļu pagaidu tirdzniecību, kas neatbilst Padomes Direktīvas 66/402/EEK prasībām (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 5028) ⁽¹⁾** 33

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2217/2004

(2004. gada 22. decembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un Regulu (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Kleinvalsertāle (Mittelbergas kopiena) un Jungholcas kopiena atrodas Austrijas teritorijā, bet tām var piekļūt vienīgi pa ceļu no Vācijas, un ģeogrāfiskā izvietojuma dēļ šajās kopienās esošo ražotāju piens tika piegādāts Vācijas pircējiem.
- (2) Kopš dienas, kad ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 804/68 (1968. gada 27. jūnijs) par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽²⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 856/84⁽³⁾, ieviesta Kopienas piena kvotu sistēma, minēto ražotāju tirgotais piens tika ņemts vērā, nosakot Vācijas piena referenes daudzumus.
- (3) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003⁽⁴⁾, sākot no 2004. kalendāra gada, tika ieviesti tiešie maksājumi piena nozarē. Šo maksājumu pamatā ir attiecīgo ražotāju individuālie referenes daudzumi, un tos pārvalda Vācija, taču saskaņā ar minēto regulu piena ražošanas piemaksu maksājumi būtu jāveic Austrijas iestādēm, ņemot vērā valsts referenes

daudzumus 12 mēnešu laikposmam 1999./2000. gadā, kuri noteikti I pielikumā Padomes Regulā (EEK) Nr. 3950/92 (1992. gada 28. septembris), ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē⁽⁵⁾, un ņemot vērā budžeta griestus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 96. panta 2. punktā. Gan referenes daudzums, gan budžeta griesti Austrijai tika aprēķināts, neņemot vērā Kleinvalsertāles (Mittelbergas kopiena) un Jungholcas kopienas individuālos referenes daudzumus.

- (4) Regulas (EK) Nr. 1782/2003 47. panta 2. punktā paredzēts, ka piena ražošanas maksājumu iekļauj vienreizējo maksājumu shēmā, kas atbilstīgi minētajai regulai paredzēta 2007. gadā. Ar tās pašas regulas 62. pantu dalībvalstīm tomēr atļauts paredzēt šādu maksājumu iekļaušanu no 2005. gada. Piena ražošanas piemaksas iekļaušana ir paredzēta Vācijā no 2005. gada, bet Austrijā tas notiks vēlākā posmā.
- (5) Lai nodrošinātu praktisku un pareizu piena ražošanas piemaksas administrēšanu un iekļaušanu vienreizējo maksājumu shēmā, būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1782/2003 tā, lai Vācijas un Austrijas referenes daudzumos un budžetā, kā minēts 95. panta 4. punktā un 96. panta 2. punktā, tiktu ņemti vērā minētajos reģionos esošo ražotāju piena referenes daudzumi. Rezultātā ir atbilstīgi grozīt arī Regulas (EK) Nr. 1788/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē I pielikumu, lai, sākot no 2004./2005. piena kvotu gada, pārvērstu attiecīgo ražotāju referenes daudzumus Austrijas referenes daudzumos.
- (6) attiecība uz maksājumiem, kas paredzēti 2004. gadā, ņemot vērā, ka piemērošanas termiņš jau ir beidzies, ir lietderīgi paredzēt atkāpi no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta b) punkta, ļaujot Vācijai maksāt piemaksu lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas Austrijas Kleinvalsertālē (Mittelbergas kopienā) un Jungholcas kopienā,

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 14.12.2004 (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 148, 28.6.1968., 13. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1255/1999 (OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp.).

⁽³⁾ OV L 90, 1.4.1984., 10. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 864/2004 (OV L 161, 30.4.2004., 48. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 405, 31.12.1992., 1. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1788/2003 (OV L 270, 21.10.2003., 123. lpp.), Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 739/2004 (OV L 116, 22.4.2004., 7. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi.

1) Regulas 95. panta 4. punktam pievieno šādu otro daļu:

“Tomēr attiecībā uz Vāciju un Austriju maksimālais daudzums, kura pamatā ir references daudzumi 12 mēnešu laikposmam 1999./2000. gadā ir attiecīgi 27 863 827,288 un 2 750 389,712 tonnas.”

2) Regulas 96. panta 2. punktu ar šo groza šādi:

a) aili attiecībā uz Vāciju aizstāj ar šo:

“Vācija 101,99 204,52 306,78”;

b) aili attiecībā uz Austriju aizstāj ar šo:

“Austrija 10,06 20,19 30,28”.

2. pants

Regulas (EK) Nr. 1788/2003 I pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

3. pants

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta b) apakšpunkta, piena ražošanas piemaksu un papildu maksājumus 2004. gadam Vācija maksā lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas Austrijas Kleinvalsertālē (Mittelbergas kopienā) un Jung-holcas kopienā.

4. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro šādi:

a) Regulas 1. pantu piemēro no 2005. gada 1. janvāra;

b) Regulas 2. pantu piemēro no 2004. gada 1. aprīļa;

c) Regulas 3. pantu piemēro no 2004. gada 1. janvāra

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
C. VEERMAN

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1788/2003 I pielikumu groza šādi.

1) a) punktu groza šādi:

a) aili attiecībā uz Vāciju aizstāj ar šo:

“Vācija 27 863 827,288”

b) aili attiecībā uz Austriju aizstāj ar šo:

“Austrija 2 750 389,712”.

2) b) punktu groza šādi:

a) aili attiecībā uz Vāciju aizstāj ar šo:

“Vācija 27 863 827,288”

b) aili attiecībā uz Austriju aizstāj ar šo:

“Austrija 2 750 389,712”.

3) c) punktu groza šādi:

a) aili attiecībā uz Vāciju aizstāj ar šo:

“Vācija 28 003 146,424”

b) aili attiecībā uz Austriju aizstāj ar šo:

“Austrija 2 764 141,661”.

4) d) punktu groza šādi:

a) aili attiecībā uz Vāciju aizstāj ar šo:

“Vācija 28 142 465,561”

b) aili attiecībā uz Austriju aizstāj ar šo:

“Austrija 2 777 893,609”.

5) e) punktu groza šādi:

a) aili attiecībā uz Vāciju aizstāj ar šo:

“Vācija 28 281 784,697”

b) aili attiecībā uz Austriju aizstāj ar šo:

“Austrija 2 791 645,558”.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2218/2004**(2004. gada 22. decembris),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 23. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 22. decembrī

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1947/2002 (OV L 299, 1.11.2002., 17. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2004. gada 22. decembra Regulai, ar kuru nosaka standarta ievēšanas vērtības nolūkā noteikt ievēšanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ievēšanas vērtība
0702 00 00	052	94,4
	204	75,8
	999	85,1
0707 00 05	052	97,7
	999	97,7
0709 90 70	052	103,1
	204	74,1
	999	88,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,7
	204	47,3
	220	45,0
	388	50,7
	448	34,4
	999	45,4
0805 20 10	204	56,2
	999	56,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,9
	204	47,0
	400	86,0
	624	80,4
	999	71,6
0805 50 10	052	47,9
	528	38,8
	999	43,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	149,8
	400	80,2
	404	105,4
	720	63,7
	999	99,8
0808 20 50	400	102,5
	528	47,6
	720	50,6
	999	66,9

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 2081/2003 (OV L 313, 28.11.2003., 11. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2219/2004**(2004. gada 22. decembris)****par iesniegtajiem piedāvājumiem Regulā (EK) Nr. 2033/2004 minētā konkursa ietvaros attiecībā uz
subsīdiju lobītu garengraudu B rīsu sūtījumiem uz Reinjonas salu**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1785/2003 par rīsu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,ņemot vērā Komisijas 1989. gada 6. septembra Regulu (EEK) Nr. 2692/89 par sīki izstrādātiem izpildes noteikumiem, kas piemērojami rīsu izvedumiem uz Reinjonu⁽²⁾, un jo īpaši tās 9. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2033/2004⁽³⁾ tika atklāts piedāvājumu konkurss attiecībā uz tādu rīsu izvedumu subsidēšanu, kuru paredzētais galamērķis ir Reinjonas sala.
- (2) Atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 2692/89 9. pantam Komisija, piemērojot procedūru, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1785/2003 26. panta 2. punktā, un pamatojoties uz

iesniegtajiem piedāvājumiem, var pieņemt lēmumu noraidīt visus piedāvājumus.

- (3) Ievērojot kritērijus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 2692/89 2. un 3. pantā, maksimālās subsīdijas nav jānosaka.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Tiek noraidīti piedāvājumi, kas laikā no 2004. gada 13. līdz 16. decembrim iesniegti atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 2033/2004 paredzētajam konkursam attiecībā uz subsīdijām, kas maksājamas par lobītu garengraudu B rīsu ar KN kodu 1006 20 98 izvedumiem uz Reinjonas salu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 23. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 22. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 96. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 7.9.1989., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1275/2004 (OV L 241, 13.7.2004., 8. lpp.).

⁽³⁾ OV L 353, 27.11.2004, 9. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2220/2004

(2004. gada 22. decembris)

par cukurniedru cukura importa atļauju izsniegšanu saskaņā ar atsevišķām tarifa kvotām un preferenču nolīgumiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulu (EK) Nr. 1260/2001 par cukura nozares tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾,ņemot vērā Padomes 1996. gada 18. jūnija Regulu (EK) Nr. 1095/96 par koncesiju īstenošanu, kas iekļautas sarakstā CXL, kurš izveidots GATT XXIV.6 sarunu nobeigumā⁽²⁾,ņemot vērā Komisijas 2003. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 1159/2003, ar ko 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadam nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus niedru cukura ievešanai atbilstīgi dažām tarifu kvotām un preferenču nolīgumiem un groza Regulas (EK) Nr. 1464/95 un (EK) Nr. 779/96⁽³⁾, un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1159/2003 9. pantā ir paredzēta kārtība, kādā nosaka piegādes saistības ar nulles nodokļa likmi produktiem ar KN kodu 1701, kas izteikti kā baltais cukurs, importējot produktus ar izcelsmi valstīs, kuras ir parakstījušas ĀKK protokolu un Indijas nolīgumu.
- (2) Regulas (EK) Nr. 1159/2003 16. pantā ir paredzēta kārtība, kādā nosaka tarifa kvotas ar nulles nodokļa likmi produktiem ar KN kodu 1701 11 10, kas izteikti kā baltais cukurs, importējot produktus ar izcelsmi valstīs, kuras ir parakstījušas ĀKK protokolu un Indijas nolīgumu.

(3) Regulas (EK) Nr. 1159/2003 22. pants atver tarifa kvotas ar nodokļa likmi EUR 98 par tonnu produktiem ar KN kodu 1701 11 10, ko importē no Brazīlijas, Kubas un citām trešajām valstīm.

(4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1159/2003 5. panta 1. punktu no 2004. gada 13. līdz 17. decembrim kompetentajām iestādēm tika iesniegti importa atļauju pieteikumi par apjomu, kas kopā pārsniedz piegādes saistību apjomu attiecīgajai valstij, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1159/2003 9. pantu ĀKK un Indijas preferences cukuram.

(5) Šajā gadījumā Komisijai ir jānosaka samazinājuma koeficients, lai varētu izsniegt atļaujas proporcionāli pieejamajam daudzumam, un jānorāda, ka attiecīgais limits ir sasniegts,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz importa atļauju pieteikumiem, kas iesniegti no 2004. gada 13. līdz 17. decembrim, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1159/2003 5. panta 1. punktu, atļaujas izsniedz, ievērojot šīs regulas pielikumā norādītos daudzumus.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 23. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 22. decembrī

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 39/2004 (OV L 6, 10.1.2004., 2. lpp.).

⁽²⁾ OV L 146, 20.6.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 162, 1.7.2003., 25. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1409/2004 (OV L 256, 3.8.2004., 11. lpp.).

PIELIKUMS

ĀKK-INDIJAS preferences cukurs
Regulas (EK) Nr. 1159/2003 II sadaļa
2004./2005. tirdzniecības gads

Attiecīgā valsts	% ko piegādā no daudzumiem, kuri pieprasīti nedēļā no 13.-17.12.2004	Limits
Barbadosa	100	
Beliza	100	
Kongo	84,8727	Sasniegts
Fidži	100	
Gajāna	100	
Indija	0	Sasniegts
Ziloņkaula Krasts	100	
Jamaika	100	
Kenija	100	
Madagaskara	100	
Malāvija	100	
Maurīcija	100	
Mozambika	100	Sasniegts
Sentkitsa un Nevisa	100	
Svazilenda	100	
Tanzānija	100	
Trinidāda un Tobago	100	
Zambija	100	
Zimbabve	0	Sasniegts

ĀKK-INDIJAS īpašas preferences cukurs
Regulas (EK) Nr. 1159/2003 III sadaļa
2004./2005. tirdzniecības gads

Attiecīgā valsts	% ko piegādā no daudzumiem, kuri pieprasīti nedēļā no 13.-17.12.2004	Limits
Indija	100	
ĀKK	100	

CXL koncesiju cukurs
Regulas (EK) Nr. 1159/2003 IV sadaļa
2004./2005. tirdzniecības gads

Attiecīgā valsts	% ko piegādā no daudzumiem, kuri pieprasīti nedēļā no 13.-17.12.2004	Limits
Brazīlija	0	Sasniegts
Kuba	100	
Citas trešās valstis	0	Sasniegts

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2221/2004

(2004. gada 22. decembris),

ar ko paredz eksporta licenču piešķiršanas kārtību attiecībā uz sieriem, kuri 2005. gadā eksportējami uz Amerikas Savienotajām Valstīm atbilstīgi dažām VVTT kvotām

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 30. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas Regula (EK) Nr. 1847/2004⁽²⁾ atklāj eksporta licenču piešķiršanas kārtību attiecībā uz sieriem, kuri 2005. gadā eksportējami uz Amerikas Savienotajām Valstīm atbilstīgi dažām VVTT kvotām.

(2) Komisijas 1999. gada 26. janvāra Regulā EK Nr. 174/1999, ar ko paredz īpašus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 804/68 attiecībā uz piena un piena produktu eksporta licencēm un eksporta kompensācijām⁽³⁾, 20. panta 3. punkts nosaka kritērijus, kuri piemērojami, piešķirot pagaidu licences, ja šo licenču pieteikumus iesniedz attiecībā uz produktu daudzumu, pārsniedzot vienu no atbilstošajām kvotām par attiecīgo gadu. Pēc Kopienas paplašināšanās 2004. gada 1. maijā Regulas (EK) Nr. 174/1999 20. panta 3. punkts paredz arī pārejas posma pasākumus 2005. gadam attiecībā uz šiem kritērijiem.

(3) Pieprasījums pēc eksporta licencēm dažām kvotām un produktu grupām ir būtiski palielinājies un dažreiz daudzārt pārsniedz pieejamos daudzumus. Tas var izraisīt ievērojamu piešķirto daudzumu samazināšanos katram pieteikuma iesniedzējam, tādējādi samazinot šīs shēmas lietderīgumu un efektivitāti. Bez tam, ja katram uzņēmējam piešķirtie daudzumi ir ļoti mazi, pieredze liecina, ka šādos apstākļos pastāv risks, ka uzņēmējs nevar izpildīt savas eksporta saistības, tādējādi zaudējot nodrošinājumu.

(4) Lai risinātu šo situāciju, ir lietderīgi piemērot triju kritēriju kombināciju, kas minēta Regulas (EK) Nr. 174/1999 20. panta 3. punktā, ņemot vērā paredzētos pārejas posma pasākumus. Saskaņā ar minētā punkta a) un b) apakšpunktu licences jāpiešķir, dodot priekšroku tiem uzņēmējiem, kas jau sadarbojas ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kuru izraudzītie importētāji ir to meitasuzņēmumi un kuri jau agrāk ir eksportējuši attiecīgo produktu daudzumu uz šo galamērķi. Turklāt atbilstoši minētā punkta c) apakšpunktam jāpiemēro samazināšanas koeficients.

(5) Attiecībā uz produktu grupām un kvotām, par kurām iesniegtie pieteikumi nepārsniedz pieejamos daudzumus, ievērojot Regulas (EK) Nr. 174/1999 20. panta 5. punktu, ir lietderīgi paredzēt, ka atlikušos daudzumus piešķir pieteikumu iesniedzējiem proporcionāli viņu pieprasītajiem daudzumiem. Šādi papildu daudzumi jāpiešķir ar nosacījumu, ka ieinteresētais uzņēmējs iesniedz pieprasījumu un iemaksā nodrošinājumu.

(6) Paredzot laiku šīs procedūras īstenošanai, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 1847/2004, šo regulu piemēro pēc iespējas drīzāk.

(7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1847/2004 iesniegtie pagaidu eksporta licenču pieteikumi attiecībā uz produktu grupām un kvotām, kuru apzīmējumi minētās regulas pielikuma tabulas 3. slejā ir 16-Tokija, 16-, 17-, 18-, 20- un 21-Urugvaja, 25-Tokija un 25-Urugvaja, ir jāapstiprina, ja ir piemēroti piešķiruma koeficienti, kas noteikti minētā pielikuma 5. slejā un ja tos iesniedz pieteikuma iesniedzēji:

— kuru izraudzītie importētāji ir to meitasuzņēmumi un kuri vismaz vienā no pēdējiem trim secīgiem gadiem ir eksportējuši attiecīgos produktus uz Amerikas Savienotajām Valstīm, vai

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 322, 23.10.2004., 19. lpp.

⁽³⁾ OV L 20, 27.1.1999., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1846/2004 (OV L 322, 23.10.2004., 16. lpp.).

— kuru izraudzītos importētājus var uzskatīt par to meitasuzņēmumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 174/1999 20. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

Pirmajā punktā minētie pieteikumi ir jāapstiprina, ja ir piemēroti pielikuma 6. slejā izklāstītie piešķiruma koeficienti un ja tos iesniedz pieteikuma iesniedzēji:

— kas nav pirmajā daļā minētie pieteikuma iesniedzēji, kuri vismaz vienā no pēdējiem trim secīgiem gadiem ir eksportējuši attiecīgos produktus uz Amerikas Savienotajām Valstīm, vai

— attiecībā uz kuriem nav nepieciešams agrāk veikts eksports saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 174/1999 20. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

Pirmajā punktā minētie pieteikumi ir jānoraida, ja tos iesniedz pieteikuma iesniedzēji, kas nav minēti ne pirmajā, ne otrajā daļā.

2. Ja piešķirtais daudzums, piemērojot 1. punktu, ir mazāks nekā divas tonnas, tad pieteikuma iesniedzēji var atsaukt savu pieteikumu. Šādos gadījumos piecu darba dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā viņi to paziņo kompetentajām iestādēm, pēc tam nodrošinājumu nekavējoties atmaksā.

Astoņu darba dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā kompetentā iestāde paziņo Komisijai daudzumu, par kuru ir atsaukti pieteikumi un ir atmaksāts nodrošinājums.

2. pants

Par pieprasītajiem daudzumiem pieņem pagaidu eksporta licenču pieteikumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1847/2004, attiecībā uz produktu grupu un kvotām, kuru apzīmējumi minētās regulas pielikuma tabulas 3. slejā ir 22-Tokija un 22-Urugvaja.

Ja tirgotājs 10 darba dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā ir iesniedzis papildu pieteikumu un iemaksājis attiecīgo nodrošinājumu, tad var izsniegt pagaidu eksporta licences par papildu daudzumiem ar nosacījumu, ka ir piemērots pielikuma tabulas 7. slejā minētais piešķiruma koeficients.

3. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 22. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

PIELIKUMS

Grupās nosaukums saskaņā ar 4. nodalās papildu piezīmēm Amerikas Savienoto Valstu saskaņotajā tarifu plānā		Grupās apzīmējums un kvota	Daudzums, kas pieejams 2005. gadam (t)	Piesūruma koeficients, kas paredzēts saskaņā ar 1. panta 1. punktu		Piesūruma koeficients, kas paredzēts saskaņā ar 2. panta
Piezīmes numurs	Grupa			Pirmā daļa	Otrā daļa	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
16	Nav īpaša nosaukuma (NSPF)	16-Tokija	908,877	0,1328738	0,0442913	—
		16-Urugvaja	3 446,000	0,1194816	0,0398272	—
17	Zilais siers	17-Urugvaja	350,000	0,1534639	0,0511546	—
18	Čedaras siers	18-Urugvaja	1 050,000	0,8344371	0,2781457	—
20	Edamas/Gaudas siers	20-Urugvaja	1 100,000	0,1843369	0,0614456	—
21	Itālijas tipa siers	21-Urugvaja	2 025,000	0,1447704	0,0482568	—
22	Šveices vai Ementāles siers bez acojuma	22-Tokija	393,006			1,1930821
		22-Urugvaja	380,000			1,2500000
25	Šveices vai Ementāles siers ar acojumu	25-Tokija	4 003,172	0,3713669	0,1237890	—
		25-Urugvaja	2 420,000	0,3198238	0,1066079	—

PADOMES DIREKTĪVA 2004/114/EK

(2004. gada 13. decembris)

par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūka

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta pirmās daļas 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai pakāpeniski izveidotu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, Līgums paredz, ka jāpieņem pasākumi patvēruma, imigrācijas un trešo valstu pilsoņu tiesību aizsardzības jomā.
- (2) Līgums paredz, ka Padomei jāpieņem pasākumi imigrācijas politikas jomā attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem un dalībvalstu ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju piešķiršanas procedūru standartiem.
- (3) 1999. gada 15. un 16. oktobrī īpašajā sanāksmē Tampērē Eiropadome atzina, ka ir jātuvina valstu tiesību akti par trešo valstu pilsoņu uzņemšanas un uzturēšanās nosacījumiem, un lūdza Padomi steidzami pieņemt lēmumus, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem.
- (4) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (5) Dalībvalstīm būtu jāsteno šīs direktīvas noteikumi bez diskriminācijas dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās un sociālās izcelsmes, ģenētisko īpašību, valodas, ticības vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ, bez diskriminācijas saistībā ar piederību nacionālai minoritātei un bez diskriminācijas īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.
- (6) Viens no Kopienas rīcības mērķiem izglītības jomā ir Eiropu kopumā padarīt par augsta līmeņa mācību un

arodmācību pasaules centru. Šīs stratēģijas būtisks faktors ir veicināt trešo valstu pilsoņu iespējas doties uz Kopieni mācību nolūkos. Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem pieder pie tās.

- (7) Šajā Direktīvā migrācija, kas pēc definīcijas ir pagaidu parādība un nav atkarīga no situācijas uzņēmējas dalībvalsts darba tirgū, nozīmē abpusēju gan iesaistīto migrantu un to izcelsmes valsts, gan uzņēmējas dalībvalsts bagātināšanos, kā arī palīdz veicināt citu kultūru iepazīšanu.
- (8) Jēdziens uzņemšana aptver trešās valsts pilsoņu ieceļošanu un uzturēšanos nolūkos, kas izklāstīti šajā direktīvā.
- (9) Jaunie Kopienas noteikumi ir veidoti, izmantojot jau esošās studenta, praktikanta vai stažiera, izglītības iestādes un brīvprātīga darbinieka definīcijas Kopienas tiesību aktos, jo īpaši dažādās Kopienas programmās, lai veicinātu attiecīgo personu mobilitāti (*Socrates*, Eiropas Brīvprātīgo dienests, u.c.).
- (10) Šajā direktīvā minēto studentu sagatavošanas kursu ilgums un citi nosacījumi būtu jāparedz dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem.
- (11) Šī direktīva neattiecas uz trešo valstu pilsoņiem, kuri ietilpst praktikantu vai stažieru bez atalgojuma un brīvprātīgu darbinieku kategorijā, bet kurus atbilstīgi to darbībām vai saņemtās kompensācijas vai atalgojuma veidam uzskata par darba ņēmējiem saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Par to trešo valstu pilsoņu uzņemšanu, kas plāno veikt specializētas studijas medicīnas jomā, būtu jālemj dalībvalstīm.
- (12) Pierādījumi par studenta uzņemšanu kādā augstākajā mācību iestādē var cita starpā būt vēstule vai apliecība, kas apstiprina viņa/viņas uzņemšanu.
- (13) Vērtējot, vai ir pieejami pietiekami finanšu līdzekļi, var ņemt vērā stipendijas.

⁽¹⁾ OV C 68 E, 18.3.2004., 107. lpp.⁽²⁾ OV C 133, 6.6.2003., 29. lpp.⁽³⁾ OV C 244, 10.10.2003., 5. lpp.

- (14) Uzņemšanu nolūkos, kas paredzēti šajā direktīvā, var atteikt, ja ir pietiekami pamatoti iemesli. Jo īpaši uzņemšanu var atteikt, ja dalībvalsts uzskata, ka saskaņā ar faktu novērtējumu attiecīgais trešās valsts pilsonis potenciāli apdraud sabiedrisko kārtību vai valsts drošību. Sabiedriskās kārtības jēdziens var attiekties arī uz sodāmību par smaga nozieguma izdarīšanu. Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka sabiedriskās kārtības un valsts drošības jēdziens attiecas arī uz tiem gadījumiem, kad trešās valsts pilsonis pieder vai ir piederējis apvienībai, kas atbalsta terorismu, atbalsta vai ir atbalstījis šādu apvienību, vai kam ir vai kādreiz ir bijuši ekstrēmista nolūki.
- (15) Ja rodas šaubas par uzņemšanas pieteikuma iesniegšanas iemesliem, dalībvalstīm būtu jāspēj pieprasīt jebkurus pierādījumus, kas nepieciešami tā patiesuma novērtēšanai, jo īpaši, pamatojoties uz pretendenta paredzētajām mācībām, lai apkarotu šajā direktīvā paredzētās procedūras ļaunprātīgu un nepareizu izmantošanu.
- (16) Ir jāatvieglo to studentu mobilitāte, kas ir trešo valstu pilsoņi un kas studē vairākās dalībvalstīs, kā arī jāatvieglo to trešo valstu pilsoņu uzņemšana, kuri piedalās Kopienas programmās, kuru mērķis ir veicināt mobilitāti Kopienā un uz Kopienas, šajā direktīvā paredzētajos nolūkos.
- (17) Lai atļautu pirmo reizi ieceļot dalībvalstu teritorijā, tām būtu jāspēj var laikus izsniegt uzturēšanās atļauju vai, ja tās izsniedz uzturēšanās atļaujas tikai savā teritorijā, var izsniegt vīzu.
- (18) Lai ļautu studentiem, kas ir trešās valsts pilsoņi, daļēji segt mācību izmaksas, tiem būtu jānodrošina pieeja darba tirgum, ievērojot šajā direktīvā paredzētos nosacījumus. Saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem būtu jāievēro princips, ka studentiem ir pieeja darba tirgum; tomēr izņēmuma gadījumos dalībvalstīm jāspēj ņemt vērā savu darba tirgus situāciju.
- (19) Iepriekšējas atļaujas jēdziens ietver darba atļauju piešķiršanu studentiem, kas vēlas veikt saimniecisko darbību.
- (20) Šī Direktīva neietekmē valstu tiesību aktus attiecībā uz nepilnas slodzes darbu.
- (21) Būtu jāparedz noteikums paātrinātām procedūrām attiecībā uz uzņemšanu studiju nolūkā vai skolēnu apmaiņas programmām, ko īsteno atzītas organizācijas dalībvalstīs.
- (22) Katrai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka plašai sabiedrībai ir pieejama pēc iespējas pilnīga regulāri atjaunināta informācija, jo īpaši internetā, par šajā direktīvā noteiktajām iestādēm, studiju kursiem, kas var uzņemt trešo valstu pilsoņus, kā arī nosacījumiem un procedūrām attiecībā uz ieceļošanu un uzturēšanos tās teritorijā minētajos nolūkos.
- (23) Šai direktīvai nevajadzētu nekādi ietekmēt Padomes Regulas (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem ⁽¹⁾, piemērošanu.
- (24) Tā kā dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šīs direktīvas mērķus, proti, paredzēt nosacījumus attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā, un šīs direktīvas mēroga un seku dēļ tos var sasniegt labāk Kopienas līmenī, Kopiena var paredzēt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kurš izklāstīts minētajā pantā, šī direktīva paredz tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.
- (25) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, minētās dalībvalstis nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādēļ tās noteikumi tām neuzliek saistības un nav jāpiemēro.
- (26) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādējādi šī direktīva tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šīs direktīvas mērķis ir paredzēt:

- a) nosacījumus attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas ilgāks par trim mēnešiem, studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesāņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā;
- b) noteikumus par procedūrām trešo valstu pilsoņu uzņemšanai dalībvalstu teritorijā minētajos nolūkos.

⁽¹⁾ OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "trešās valsts pilsonis" ir jebkura persona, kas nav Eiropas Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē;
- b) "students" ir trešās valsts pilsonis, ko ir uzņēmusi kāda augstākā mācību iestāde un kas ir uzņemts dalībvalsts teritorijā ar galveno nodarbošanos apmeklēt pilna laika studijas, lai iegūtu šīs dalībvalsts atzīto augstākās izglītības kvalifikāciju, arī diplomu, sertifikātu vai doktora grādu, augstākajā mācību iestādē; saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem šīs studijas var ietvert sagatavošanas kursu pirms šādas izglītības sākuma;
- c) "skolēns" ir trešās valsts pilsonis, kas uzņemts attiecīgās dalībvalsts teritorijā, lai apgūtu atzītu vidējās izglītības programmu saistībā ar skolēnu apmaiņas programmu, ko īsteno saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem vai administratīvo praksi atzīta organizācija;
- d) "praktikants vai stažieris bez atalgojuma" ir trešās valsts pilsonis, kurš, saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ir uzņemts attiecīgās dalībvalsts teritorijā uz prakses vai stažēšanās laiku, nesaņemot atalgojumu;
- e) "iestāde" ir valsts vai privāta iestāde, kuru atzinusi uzņēmēja dalībvalsts un/vai kuras mācību programmas ir atzītas saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem vai administratīvo praksi šajā direktīvā izklāstītajiem nolūkiem;
- f) "brīvprātīga darba programma" programma, kas apvieno darbības, kuras veicina praktisku solidaritāti un īsteno vispārsvārīgu interešu mērķus; tās pamatā ir attiecīgās valsts vai Kopienas programma.
- g) "uzturēšanās atļauja" ir jebkura dalībvalsts iestādes izsniegta atļauja, kas ļauj trešās valsts pilsonim likumīgi uzturēties tās teritorijā saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1030/2002 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

3. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz trešo valstu pilsoņiem, kas iesniedz pieteikumu, lai viņus studiju nolūkā uzņem attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Dalībvalstis var arī pieņemt lēmumu šo direktīvu piemērot trešo valstu pilsoņiem, kas iesniedz pieteikumu, lai viņus uzņem skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā.

2. Šo direktīvu nepiemēro:

- a) trešo valstu pilsoņiem, kas uzturas attiecīgā dalībvalstī kā patvēruma meklētāji vai saskaņā ar pagaidu aizsardzību, vai saskaņā ar pagaidu aizsardzības programmām;
- b) trešo valstu pilsoņiem, kā izraidīšana ir apturēta faktisku vai juridisku iemeslu dēļ;
- c) trešo valstu pilsoņiem, kas ir tādu Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kuri ir izmantojuši tiesības brīvi pārvietoties Kopienā;
- d) trešo valstu pilsoņiem, kam kādā dalībvalstī ir pastāvīgā iedzīvotāja statuss saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji⁽¹⁾, un kas izmanto tiesības uzturēties citā dalībvalstī studiju vai arod mācību nolūkā;
- e) trešo valstu pilsoņiem, kam saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem ir darba ņēmēja vai pašnodarbinātas personas statuss.

4. pants

Labvēlīgāki noteikumi

1. Šī direktīva neskar labvēlīgākus noteikumus:

- a) divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos, ko Kopiena vai Kopiena un tās dalībvalstis ir noslēgušas ar vienu vai vairākām trešām valstīm; vai
- b) divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos, ko viena vai vairākas dalībvalstis ir noslēgušas ar vienu vai vairākām trešām valstīm.

2. Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības pieņemt vai uzturēt spēkā noteikumus, kas ir labvēlīgāki personām, uz kurām tā attiecas.

II NODAĻA

UZŅEMŠANAS NOSACĪJUMI

5. pants

Princips

Trešās valsts pilsoni saskaņā ar šo direktīvu uzņem ar nosacījumu, ka ir pārbaudīti dokumentāri pierādījumi par to, ka viņš/viņa atbilst 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem, kā arī attiecīgajai kategorijai piemērojamiem nosacījumiem, kas izklāstīti 7. līdz 11. pantā.

⁽¹⁾ OV L 16, 23.1.2004, 44. lpp.

6. pants

Vispārīgi nosacījumi

1. Trešās valsts pilsonis, kas iesniedz uzņemšanas pieteikumu 7. līdz 11. pantā minētajos nolūkos:
 - a) uzrāda derīgu ceļošanas dokumentu, kā noteikts attiecīgas valsts tiesību aktos. Dalībvalstis var pieprasīt, ka ceļošanas dokumenta derīguma termiņš ietver vismaz plānoto uzturēšanās laiku;
 - b) ja saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem viņš/viņa ir nepilngadīgais/-gā - uzrāda vecāku atļauju par plānoto uzturēšanos;
 - c) apdrošināts slimību gadījumiem attiecībā uz visiem riskiem, pret kuriem attiecīgā dalībvalstī parasti ir apdrošināti tās pilsoņi;
 - d) nav atzīts par tādu, kas apdraud sabiedrisko kārtību, valsts drošību vai sabiedrības veselību;
 - e) ja attiecīgā dalībvalsts to pieprasa - sniedz pierādījumus par to, ka viņš/viņa ir samaksājis/-jusi maksu par pieteikuma izskatīšanu, saskaņā ar 20. pantu.
2. Dalībvalstis atvieglo uzņemšanas procedūru trešo valstu pilsoņiem, uz ko attiecas 7. līdz 11. pants un kas piedalās Kopienas programmās, kuras veicina mobilitāti uz Kopienai vai Kopienā.

7. pants

Īpaši nosacījumi studentiem

1. Papildus 6. pantā izklāstītajiem vispārīgiem nosacījumiem trešās valsts pilsonis, kas iesniedz uzņemšanas pieteikumu studiju nolūkā:
 - a) bijis uzņemts studijām augstākajā mācību iestādē;
 - b) sniedz attiecīgas dalībvalsts pieprasītos pierādījumus par to, ka viņam/viņai ir pietiekami līdzekļi, lai uzturēšanās laikā segtu uzturēšanās izmaksas, studiju izmaksas un ceļojumu izmaksas arī atpakaļceļam. Neskarot katra gadījuma atsevišķu izskatīšanu, dalībvalstis dara zināmu atklātībai šā noteikuma piemērošanai noteikto minimālo summu mēnesī;
 - c) ja attiecīgā dalībvalsts tos pieprasa - sniedz pierādījumus par to, ka viņam/viņai ir pietiekamas zināšanas valodā, kurā notiek paredzētais kurss;
 - d) ja attiecīgā dalībvalsts tos pieprasa - sniedz pierādījumus par to, ka viņš/viņa ir samaksājis/-jusi iestādes uzliktās maksas.

2. Attiecībā uz studentiem, kas sakarā ar uzņemšanu iestādē var automātiski pretendēt uz apdrošināšanu slimību gadījumiem attiecībā uz visiem riskiem, pret kuriem parasti ir apdrošināti attiecīgās dalībvalsts pilsoņi, tiek pieņemts, ka tie atbilst 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam.

8. pants

Studentu mobilitāte

1. Neskarot 12. panta 2. punktu, 16. pantu un 18. panta 2. punktu, trešās valsts pilsoni, kas jau ir bijis uzņemts kā students un kas citā dalībvalstī iesniedz pieteikumu turpināt jau iesāktās studijas vai tās papildināt ar attiecīgo mācību kursu, uzņem minētajā dalībvalstī tādā laika periodā, lai tas netraucētu attiecīgās studijas, tomēr dodot kompetentām iestādēm pietiekamu laiku izskatīt pieteikumu, ja viņš/viņa:
 - a) atbilst 6. un 7. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, kas attiecas uz konkrēto dalībvalsti; un
 - b) ar savu uzņemšanas pieteikumu ir nosūtījis/-jusi pilnīgus dokumentārus pierādījumus par savām studijām un apliecinājumu, ka studijas, kurās viņš/viņa grib iestāties, patiesi papildina tās, kuras viņš/viņa ir beidzis/-gusi; un
 - c) piedalās Kopienas vai divpusējā apmaiņas programmā vai kā students ir uzņemts/-ta kādā dalībvalstī uz vismaz diviem gadiem.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās prasības nepiemēro, ja studentam saskaņā ar studiju programmu ir jāapmeklē studiju kursa daļu citas dalībvalsts iestādē.

3. Pirmās minētās dalībvalsts kompetentās iestādes pēc otrās dalībvalsts kompetento iestāžu lūguma sniedz pienācīgu informāciju par studenta uzturēšanos pirmās dalībvalsts teritorijā.

9. pants

Īpaši nosacījumi skolēniem

1. Ievērojot 3. pantu, trešās valsts pilsonis, kas iesniedz pieteikumu, lai viņu uzņemtu skolēnu apmaiņas programmā, papildus 6. pantā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem:
 - a) nav jaunāks/-a par attiecīgās dalībvalsts noteikto minimālo vecumu vai vecāks par maksimāli pieļaujamo vecumu;
 - b) sniedz pierādījumus par to, ka viņš/viņa ir uzņemts/-a vidējās izglītības iestādē;

- c) sniedz pierādījumus par to, ka viņš/viņa piedalās atzītājā skolēnu apmaiņas programmā, ko īsteno saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai administratīvo praksi atzīta organizācija;
- d) sniedz pierādījumus par to, ka skolēnu apmaiņas organizācija par viņu uzņemas atbildību, kamēr viņš/viņa uzturas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, jo īpaši attiecībā uz uzturēšanās, studiju un veselības aprūpes izmaksām un ceļojumu izmaksām arī atpakaļceļam;
- e) uzturēšanās laikā ir izmitināts/-a ģimenē, kas atbilst attiecīgās dalībvalsts paredzētajiem nosacījumiem un ir izraudzīta saskaņā ar tās skolēnu apmaiņas programmas noteikumiem, kurā viņš/viņa piedalās.

2. Dalībvalstis var ierobežot to skolēnu uzņemšanu, kas piedalās apmaiņas programmā, uzņemot tikai to trešo valstu pilsoņus, kas piedāvā tās pašas iespējas attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem.

10. pants

Īpaši noteikumi praktikantiem vai stažieriem bez atalgojuma

Ievērojot 3. pantu, trešās valsts pilsonis, kas iesniedz pieteikumu, lai viņu uzņemtu kā praktikantu vai stažieri bez atalgojuma, papildus 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem:

- a) ir parakstījis/-jusi prakses vai stažēšanās līgumu, ko vajadzības gadījumā apstiprina attiecīgā iestāde attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem vai administratīvo praksi, par norīkojumu, par ko nesaņem atalgojumu, valsts vai privātā sektora uzņēmumā vai arodmācību iestādē, ko dalībvalsts atzinusi saskaņā ar tās tiesību aktiem vai administratīvo praksi;
- b) sniedz attiecīgas dalībvalsts pieprasītos pierādījumus par to, ka viņam/viņai ir pietiekami līdzekļi, lai uzturēšanās laikā segtu uzturēšanās izmaksas, prakses vai stažēšanās izmaksas un ceļojumu izmaksas arī atpakaļceļam. Neskarot katra gadījuma atsevišķu izskatīšanu, dalībvalstis dara zināmu atklātībai šā noteikuma piemērošanai noteikto minimālo summu mēnesī;
- c) ja attiecīgā dalībvalsts to pieprasa – apgūst valodas pamatkursu, lai gūtu zināšanas, kas nepieciešamas norīkojuma nolūkiem.

11. pants

Īpaši nosacījumi brīvprātīgiem darbiniekiem

Ievērojot 3. pantu, trešās valsts pilsonis, kas iesniedz pieteikumu, lai viņu uzņemtu brīvprātīga darba programmā, papildus 6. pantā paredzētajiem vispārīgiem nosacījumiem:

- a) nav nedz jaunāks/-a par attiecīgās dalībvalsts noteikto minimālo vecumu, nedz vecāks/-a par maksimāli pieļaujamo vecumu;

- b) uzrāda līgumu ar organizāciju, kas attiecīgā dalībvalstī atbild par brīvprātīga darba programmu, kurā viņš/viņa piedalās; līgumā apraksta uzdevumus, uzdevumu veikšanas uzraudzības nosacījumus, darba laiku, pieejamos līdzekļus, lai segtu ceļošanas, uzturēšanās un izmitināšanas izmaksas, kā arī kabatas naudu uzturēšanās laikā, un, ja nepieciešams, mācības, kurās viņš/viņa piedalīsies, lai palīdzētu viņam/viņai veikt brīvprātīgu darbu;
- c) sniedz pierādījumus par to, ka organizācija, kas atbild par brīvprātīga darba programmu, kurā viņš/viņa piedalās, ir ieguvusi civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polisi un uzņemas par viņu pilnu atbildību uzturēšanās laikā, jo īpaši attiecībā uz uzturēšanās izmaksām, veselības aprūpes izmaksām un ceļošanas izmaksām arī atpakaļceļam;
- d) un, ja to īpaši pieprasa uzņēmēja dalībvalsts, apgūst vispārējas zināšanas par dalībvalsts valodu, vēsturi un politiskajām un sociālajām struktūrām.

III NODAĻA

UZTURĒŠANĀS ATĻAUJAS

12. pants

Uzturēšanās atļauja studentiem

1. Uzturēšanās atļauju studentam izsniedz vismaz un vienu gadu, un tā ir atjaunojama, ja turētājs joprojām atbilst 6. un 7. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja mācību studiju ilgums ir īsāks par gadu, atļauja ir derīga uz kursa laiku.
2. Neskarot 16. pantu, uzturēšanās atļaujas atjaunošanu var noraidīt vai atļauju var anulēt, ja tās turētājs:
- a) neievēro ierobežojumus, ko uzliek attiecībā uz saimniecisko darbību pieejamību saskaņā ar 17. pantu;
- b) negūst pieņemamus panākumus studijās saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai administratīvo praksi.

13. pants

Uzturēšanās atļauja skolēniem

Uzturēšanās atļauju skolēniem izsniedz ilgākais uz vienu gadu.

14. pants

Uzturēšanās atļauja praktikantiem vai stažieriem bez atalgojuma

Tās uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš, kura izsniegta praktikantiem vai stažieriem bez atalgojuma, atbilst norīkojuma termiņam, bet nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma gadījumos to var atjaunot tikai vienu reizi un uz tādu laiku, kāds ir vajadzīgs, lai iegūtu profesionālo kvalifikāciju, ko atzīst attiecīga dalībvalsts saskaņā ar tās tiesību aktiem vai administratīvo praksi, ja vien atļaujas turētājs joprojām atbilst 6. un 10. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

15. pants

Uzturēšanās atļauja brīvprātīgiem darbiniekiem

Uzturēšanās atļauju brīvprātīgiem darbiniekiem izsniedz ilgākais uz vienu gadu. Izņēmuma gadījumos, ja attiecīgā programma ilgst vairāk par vienu gadu, uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš var atbilst attiecīgajam laikposmam.

16. pants

Uzturēšanās atļauju anulēšana vai neatjaunošana

1. Dalībvalstis var anulēt vai atteikties atjaunot uzturēšanās atļauju, kas izsniegta uz šīs direktīvas pamata, ja tā ir iegūta krāpnieciski vai ja tiek konstatēts, ka turētājs neatbilda vai vairs neatbilst ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem, kas izklāstīti 6. pantā, un attiecīgajai kategorijai piemērojamiem nosacījumiem, kas izklāstīti 7. līdz 11. pantā.

2. Dalībvalstis var anulēt vai atteikties atjaunot uzturēšanās atļauju, pamatojoties uz sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumiem.

IV NODAĻA

REŽĪMS, KAS PIEMĒROJAMS ATTIECĪGIEM TREŠO VALSTU PILSOŅIEM

17. pants

Studentu saimnieciskās darbības

1. Ārpus studiju laika un saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas piemērojami attiecīgajam darbības veidam uzņēmējā dalībvalstī, studentiem ir tiesības tikt nodarbinātiem un veikt saimnieciskās darbības kā pašnodarbinātas personas. Var ņemt vērā stāvokli uzņēmējas dalībvalsts darba tirgū.

Vajadzības gadījumā dalībvalstis piešķir studentiem un/vai darba devējiem iepriekšēju atļauju saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

2. Katra dalībvalsts nosaka maksimāli pieļaujamo stundu skaitu nedēļā vai dienu vai mēnešu skaitu gadā šādas darbības veikšanai, ne mazāk par 10 stundām nedēļā vai līdzvērtīgu laiku, kas izteikts dienās vai mēnešos gadā.

3. Uzņēmēja dalībvalsts var ierobežot saimniecisko darbību pieejamību pirmajā uzturēšanās gadā.

4. Dalībvalstis var prasīt studentiem iepriekš vai citādi paziņot attiecīgās dalībvalsts izraudzītajai iestādei, ka tie ir iesais-

tīti saimnieciskajā darbībā. Viņu darba devējiem arī var uzlikt pienākumu ziņot iepriekš vai citādi.

V NODAĻA

PROCEDŪRA UN PĀRSKATĀMĪBA

18. pants

Procesuālas garantijas un pārskatāmība

1. Lēmumu par pieteikumu, lai saņemtu vai atjaunotu uzturēšanās atļauju, pieņem un pieteikuma iesniedzējam par to paziņo laikposmā, kas neliek kavēt attiecīgās studijas, bet kas tomēr dod kompetentām iestādēm pietiekamu laiku, lai izskatītu pieteikumu.

2. Ja informācija, kas ir sniegta, lai pamatotu pieteikumu, nav pietiekama, pieteikuma izskatīšanu var apturēt, kompetentajām iestādēm informējot pieteikuma iesniedzēju par papildu informāciju, kas ir vajadzīga.

3. Par jebkuru lēmumu, ar kuru noraida uzturēšanās atļaujas pieteikumu, paziņo attiecīgajam trešās valsts pilsonim saskaņā ar paziņošanas procedūru, ko paredz attiecīgie valsts tiesību akti. Paziņojumā norāda iespējamās pārsūdzības procedūras un attiecīgas prasības iesniegšanas termiņu.

4. Ja noraida pieteikumu vai anulē uzturēšanās atļauju, kas izsniegta saskaņā ar šo direktīvu, attiecīgā persona ir tiesīga apstrīdēt šādu lēmumu attiecīgās dalībvalsts iestādēs.

19. pants

Paātrināta procedūra uzturēšanās atļauju vai vīzu izsniegšanai studentiem un skolēniem

Attiecīgas dalībvalsts iestāde, kas atbild par tādu studentu vai skolēnu ieceļošanu un uzturēšanos, kuri ir trešo valstu pilsoņi, un augstākā mācību iestāde vai organizācija, kas īsteno skolēnu apmaiņas programmas un ko attiecīgā dalībvalsts ir atzinusi saskaņā ar tās tiesību aktiem un administratīvo praksi, var noslēgt vienošanos par paātrinātu uzņemšanas procedūru, lai atļautu izsniegt uzturēšanās atļaujas un vīzas attiecīgajam trešās valsts pilsonim.

20. pants

Maksas

Saskaņā ar šo direktīvu dalībvalstis var pieprasīt pieteikuma iesniedzējiem maksāt par pieteikumu izskatīšanu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

21. pants

Ziņošana

Regulāri un pirmo reizi vēlākais 2010. gada 12. janvārī. Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs un vajadzības gadījumā ierosina grozījumus.

22. pants

Pārņemšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas prasībām vēlākais 2007. gada 12. janvārī. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

23. pants

Pārejas noteikums

Atkāpjoties no III nodaļas noteikumiem, ilgākais divus gadus pēc 22. pantā minētās dienas dalībvalstīm nav jāizsniedz atļaujas uzturēšanas atļaujas formā saskaņā ar šo direktīvu.

24. pants

Termiņi

Neskarot Direktīvas 2003/109/EK 4. panta 2. punkta otro daļu, dalībvalstīm nav jāņem vērā laiks, kurā students, apmaiņas skolēns, praktikants vai stažieris bez atalgojuma vai brīvprātīgais darbinieks ir šādā statusā uzturējies to teritorijā, izskatot jautājumu par citu tiesību piešķiršanu attiecīgajam trešās valsts pilsonim saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

26. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2004. gada 13. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B. R. BOT

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

PADOME

PADOMES LĒMUMS

(2004. gada 16. novembris)

par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Ķīnas Tautas Republikas valdību par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās

(2004/889/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 133. pantu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) 1993. gada aprīlī Padome pieņēma lēmumu, pilnvarojot Komisiju Kopienas vārdā rīkot sarunas par muitas sadarbības nolīgumu ar Kanādu, Honkongu, Japānu, Koreju un Amerikas Savienotajām Valstīm, un 1997. gada maijā to attiecināja arī uz ASEAN valstīm un Ķīnu.
- (2) Būtu lietderīgi apstiprināt nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Ķīnas Tautas Republikas valdību par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Eiropas Kopienas vārdā apstiprina Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Ķīnas Tautas Republikas valdību par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās.

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Komisija, kurai palīdz dalībvalstu pārstāvji, pārstāv Kopienu Apvienotajā muitas sadarbības komitejā, kas izveidota saskaņā ar nolīguma 21. pantu.

3. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs ir pilnvarots izraudzīties personu(-as), kas ir pilnvarota(-as) parakstīt nolīgumu Kopienas vārdā, izsakot Kopienas piekrišanu uzņemties saistības.

4. pants

Padomes priekšsēdētājs Kopienas vārdā sniedz nolīguma 22. pantā paredzēto paziņojumu⁽¹⁾.

Briselē, 2004. gada 16. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. ZALM

⁽¹⁾ Padomes Ģenerālsekretariāts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēs datumu, kurā nolīgums stājas spēkā.

NOLĪGUMS**starp Eiropas Kopienu un Ķīnas Tautas Republikas valdību par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās**

EIROPAS KOPIENA

un

ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS VALDĪBA

(še turpmāk – “Līgumslēdzējas puses”),

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Kopienas un Ķīnas tirdzniecības attiecību nozīmi un vēlēdamies abu Līgumslēdzēju pušu kopējās interesēs veicināt šo attiecību harmonisku attīstību;

UZSKATOT, ka, lai sasniegtu šo mērķi, būtu jāaņem izvērst sadarbību muitas lietās;

ŅEMOT VĒRĀ Līgumslēdzēju pušu sadarbības attīstību muitas procedūru jomā;

TĀ KĀ darbības, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā, tostarp intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpšana, kaitē Līgumslēdzēju pušu ekonomiskajām, fiskālajām un tirdzniecības interesēm, un atzīstot, ka ir svarīgi precīzi novērtēt muitas nodokļus un citus nodokļus, jo īpaši, pareizi piemērojot noteikumus par muitas vērtējumu, izcelsmi un tarifkāciju;

PĀRLIECĪBĀ, ka pasākumus, kas vērsti pret šādām darbībām, var padarīt efektīvākus, sadarbojoties kompetentajām administratīvajām iestādēm;

ŅEMOT VĒRĀ saistības, ko Līgumslēdzējas puses jau ir uzņēmušas vai ko tām piemēro saskaņā ar starptautiskajām konvencijām, kā arī ar muitu saistītas darbības, ko veic Pasaules tirdzniecības organizācija;

ŅEMOT VĒRĀ 1985. gadā parakstīto Tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības nolīgumu starp Eiropas Ekonomikas kopienas un Ķīnas Tautas Republikas,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

I SADAĻA**VISPĀRĪGI NOTEIKUMI****1. pants****Definīcijas**

Šajā nolīgumā:

a) “tiesību akti muitas jomā” ir visi Eiropas Kopienas vai Ķīnas Tautas Republikas normatīvie vai citi juridiski saistošie akti, ar ko reglamentē preču ieviešanu, izvešanu, tranzītu un cita muitas režīma vai procedūras piemērošanu tām, tostarp aizlieguma, ierobežojumu un kontroles pasākumi;

b) “muitas iestāde” ir – Ķīnas Tautas Republikā – Ķīnas Tautas Republikas Galvenā muitas pārvalde, un – Eiropas Kopienā –

Eiropas Kopienu Komisijas kompetentie dienesti, kas ir atbildīgi par muitas jautājumiem, un Eiropas Kopienas dalībvalstu muitas iestādes;

c) “pieprasījuma iesniedzēja iestāde” ir kompetenta muitas iestāde, ko šim mērķim norīkojusi attiecīga Līgumslēdzēja puse un kas iesniedz administratīvās palīdzības pieprasījumu saskaņā ar šo nolīgumu;

d) “pieprasījuma saņēmēja iestāde” ir kompetenta muitas iestāde, ko šim mērķim norīkojusi attiecīga Līgumslēdzēja puse un kas saņem administratīvās palīdzības pieprasījumu saskaņā ar šo nolīgumu;

e) “personas dati” ir visa informācija, kas attiecas uz identificēto vai identificējamo fizisko personu;

- f) "darbība, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā" ir jebkurš muitas jomā pieņemto tiesību aktu pārkāpums vai pārkāpuma mēģinājums;
- g) "persona" ir fiziska vai juridiska persona;
- h) "informācija" ir visi dati, kas ir vai nav apstrādāti vai analizēti, dokumenti, ziņojumi un citi paziņojumi jebkurā formā, arī elektroniskā formā, kā arī apliecinātas vai apstiprinātas to kopijas.

2. pants

Teritoriālā piemērošana

Šo nolīgumu piemēro, no vienas puses, attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas muitas teritoriju un, no otras puses, attiecībā uz teritorijām, kurām piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, saskaņā ar nosacījumiem, kuri noteikti minētajā Līgumā.

3. pants

Attīstība nākotnē

Līgumslēdzējas puses, savstarpēji vienojoties, var paplašināt šā nolīguma darbības jomu, lai pastiprinātu un pilnveidotu sadarbību muitas lietās saskaņā ar saviem attiecīgajiem tiesību aktiem muitas jomā, noslēdzot nolīgumus par konkrētām nozarēm vai jautājumiem.

II SADAĻA

NOLĪGUMA DARBĪBAS JOMA

4. pants

Sadarbības un palīdzības darbību veikšana

Visas sadarbības un palīdzības darbības, uz ko attiecas šis nolīgums, Līgumslēdzējas puses veic saskaņā ar to attiecīgiem normatīviem un citiem juridiski saistošiem aktiem. Turklāt sadarbības un palīdzības darbības, uz ko attiecas šis nolīgums, viena vai otra Līgumslēdzēja puse veic saskaņā ar tās kompetenci un pieejamajiem līdzekļiem.

5. pants

Saistības saskaņā ar citiem nolīgumiem

1. Ņemot vērā Eiropas Kopienas un dalībvalstu attiecīgo kompetenci, šis nolīgums:
- a) neskar Līgumslēdzēju pušu saistības saskaņā ar citām starptautiskām konvencijām vai nolīgumiem;
- b) ir atzīts par tādu, kas papildina tos nolīgumus par sadarbību muitas lietās un savstarpējo administratīvo palīdzību, ko atsevišķas dalībvalstis ir noslēgušas vai var noslēgt ar Ķīnas Tautas Republiku; un

- c) neskar Kopienas noteikumus, kas reglamentē tādas informācijas apmaiņu starp Komisijas kompetentajiem dienestiem un dalībvalstu muitas iestādēm, kura iegūta saistībā ar šo nolīgumu un kurā Eiropas Kopiena varētu būt ieinteresēta.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, šā nolīguma noteikumiem ir prioritāte, salīdzinot ar divpusējiem nolīgumiem par sadarbību un savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās, ko atsevišķas dalībvalstis noslēgušas vai var noslēgt ar Ķīnas Tautas Republiku, ja minēto divpusējo nolīgumu noteikumi nav saderīgi ar šā nolīguma noteikumiem.

3. Attiecībā uz jautājumiem par šā nolīguma piemērošanu Līgumslēdzējas puses apspriežas Apvienotajā muitas sadarbības komitejā, kas izveidota saskaņā ar šā nolīguma 21. pantu, lai panāktu risinājumu.

III SADAĻA

SADARBĪBA MUITAS LIETĀS

6. pants

Sadarbības joma

1. Līgumslēdzējas puses aņemas izvērst sadarbību muitas lietās. Jo īpaši tās cenšas sadarboties šādi:
- a) izveidojot un uzturot saziņu savu muitas iestāžu starpā, lai veicinātu drošu un ātru informācijas apmaiņu;
- b) veicinot savu muitas iestāžu efektīvu koordināciju;
- c) sadarbojoties visos citos administratīvos jautājumos, kas saistīti ar šo nolīgumu un kas konkrētos gadījumos prasa kopīgu rīcību.
2. Līgumslēdzējas puses arī aņemas muitas lietās veikt darbības, kuru mērķis ir veicināt tirdzniecību, ņemot vērā starptautisko organizāciju paveikto šajā jomā.
3. Saskaņā ar šo nolīgumu sadarbība muitas lietās ietver visus jautājumus, kas attiecas uz to, kā piemērot tiesību aktus muitas jomā.

7. pants

Sadarbība attiecībā uz muitas procedūrām

Līgumslēdzējas puses aņemas atvieglināt preču likumīgu apriti un apmainās ar informāciju un speciālām zināšanām par pasākumiem muitas metožu un procedūru uzlabošanai un par datorizētām sistēmām, lai īstenotu minētās saistības saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem.

8. pants

Tehniskā sadarbība

Līgumslēdzēju pušu muitas iestādes var viena otrai sniegt tehnisko palīdzību muitas lietās tiktāl, ciktāl tas ir abpusēji izdevīgi. Šāda palīdzība var ietvert:

- a) personāla un ekspertu apmaiņu, lai veicinātu savstarpēju izpratni par otras puses tiesību aktiem, procedūrām un paņēmieniem muitas jomā;
- b) mācības, jo īpaši, lai attīstītu īpašas muitas ierēdņu prasmes;
- c) profesionālās, zinātniskās un tehniskās informācijas apmaiņu par tiesību aktiem un procedūrām muitas jomā;
- d) tādu paņēmienu un metožu uzlabošanu, kuras attiecas uz pasažieru pārvietošanās un kravas aprites apstrādi;
- e) visus citus vispārējus administratīvus jautājumus, attiecībā uz kuriem konkrētos gadījumos varētu būt vajadzīga Līgumslēdzēju pušu muitas iestāžu kopīga rīcība.

9. pants

Koordinācija starptautiskās organizācijās

Muitas iestādes cenšas attīstīt un stiprināt sadarbību jautājumos, kas ir kopējās interesēs, lai censtos panākt koordinētu nostāju, apspriežot minētos jautājumus starptautiskās organizācijās.

IV SADAĻA

SAVSTARPĒJĀ ADMINISTRATĪVĀ PALĪDZĪBA

10. pants

Piemērošanas joma

1. Muitas iestādes sniedz savstarpēju palīdzību cita citai, sniedzot attiecīgo informāciju, kas palīdz nodrošināt to, ka pareizi piemēro tiesību aktus muitas jomā un novērš, izmeklē un apkaro jebkurus minēto tiesību aktu pārkāpumus.
2. Palīdzība muitas lietās saskaņā ar šo nolikumu attiecas uz jebkuru Līgumslēdzēju pušu administratīvo iestādi, kuras kompetencē ir šā nolikuma piemērošana. Tas neskar noteikumus, kas reglamentē savstarpējo palīdzību krimināllietās. Tas arī neattiecas uz informāciju, kas iegūta, īstenojot pilnvaras pēc tiesu iestāžu pieprasījuma.
3. Šis nolikums neattiecas uz palīdzību nodevu, nodokļu vai sodu piedzišanai, uz jebkuras personas apcietināšanu un aizturēšanu vai uz īpašuma arestu vai aizturēšanu.

11. pants

Palīdzība pēc pieprasījuma

1. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz tai visu informāciju, kas varētu tai palīdzēt nodrošināt muitas jomā pieņemto tiesību aktu pareizu piemērošanu, tostarp informāciju par konstatētajām vai plānotajām darbībām, ar ko pārkāpj vai var pārkāpt tiesību aktus muitas jomā. Jo īpaši attiecīgās muitas iestādes pēc pieprasījuma viena otrai sniedz informāciju par darbībām, kas var izraisīt likumpārkāpumus otrās puses teritorijā, piemēram, par nepareizi aizpildītām muitas deklarācijām, kā arī par tādiem izcelsmes sertifikātiem, rēķiniem vai citiem dokumentiem, par kuriem zināms vai ir aizdomas, ka tie ir nepareizi aizpildīti vai viltoti.
2. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde tai dara zināmu:
 - a) vai oficiālie dokumenti, kas uzrādīti kopā ar preču deklarāciju, kura iesniegta attiecīgai muitas iestādei, ir autentiski;
 - b) vai preces, kas izvestas no vienas Līgumslēdzējas puses teritorijas, ir likumīgi ievestas otrās Līgumslēdzējas puses teritorijā, attiecīgā gadījumā norādot precēm piemēroto muitas procedūru;
 - c) vai preces, kas ievestas vienas Līgumslēdzējas puses teritorijā, ir likumīgi izvestas no otras Līgumslēdzējas puses teritorijas, attiecīgā gadījumā norādot šīm precēm piemēroto muitas procedūru.
3. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde saskaņā ar savas valsts normatīviem un citiem juridiski saistošiem aktiem veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu īpašu uzraudzību par:
 - a) personām, par ko ir pamats uzskatīt, ka tās ir vai ir bijušas iesaistītas darbībās, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā;
 - b) vietām, kur ir glabāti vai savākti preču krājumi vai kur tos var glabāt vai savākt tādā veidā, ka ir pamats uzskatīt, ka šīs preces plāno izmantot darbībās, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā;
 - c) precēm, ko pārvadā vai var pārvadāt tādā veidā, ka ir pamats uzskatīt, ka tās plāno izmantot darbībās, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā;
 - d) transportlīdzekļiem, ko lieto vai var lietot tādā veidā, ka ir pamats uzskatīt, ka tos plāno izmantot darbībās, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā.

12. pants

Spontāna palīdzība

Līgumslēdzējas puses pēc pašu ierosmes un saskaņā ar saviem normatīviem un citiem juridiski saistošiem aktiem sniedz viena otrai palīdzību, ja tās uzskata, ka šāda palīdzība ir vajadzīga muitas jomā pieņemto tiesību aktu pareizai piemērošanai, jo īpaši gadījumos, kur vienas Līgumslēdzējas puses ekonomikai, sabiedrības veselībai, sabiedrības drošībai vai citām būtiskām interesēm var rasties nopietns kaitējums, tostarp sniedzot informāciju, ko tās iegūst par:

- a) darbībām, ar kurām pārkāpj tiesību aktus muitas jomā vai kuras izskatās šādi, un kas varētu būt noderīga otrai Līgumslēdzējai pusei;
- b) jauniem līdzekļiem vai metodēm, ko izmanto, veicot darbības, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā;
- c) precēm, par kurām zināms, ka tās saistītas ar muitas jomā pieņemto tiesību aktu pārkāpumiem;
- d) personām, par ko ir pamats uzskatīt, ka tās ir vai ir bijušas iesaistītas darbībās, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā;
- e) transportlīdzekļiem, par ko ir pamats uzskatīt, ka tie ir izmantoti, tos izmanto vai tos var izmantot darbībās, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā.

13. pants

Palīdzības pieprasījumu forma un saturs

1. Pieprasījumus saskaņā ar šo nolīgumu iesniedz rakstveidā. Tiem pievieno dokumentus, kas vajadzīgi, lai izpildītu pieprasījumu. Ja konkrētā situācija ir vajadzīga steidzama rīcība, var pieņemt arī mutiskus pieprasījumus, tomēr tie ir tūlīt jāapstiprina rakstiski.
2. Saskaņā ar 1. punktu iesniegtie pieprasījumi ietver šādu informāciju:
 - a) pieprasījuma iesniedzējas iestādes oficiālu apstiprinājumu;
 - b) pasākumu, ko lūdz veikt;
 - c) pieprasījuma mērķi un iemeslu;
 - d) attiecīgos normatīvos un citus juridiski saistošus aktus;
 - e) iespējami precīzas un pilnīgas norādes par personām, kas ir attiecīgās izmeklēšanas objekts;
 - f) attiecīgo faktu un jau veiktās izmeklēšanas kopsavilkumu.

3. Pieprasījumus iesniedz pieprasījuma saņēmējas iestādes oficiālajā valodā vai minētajai iestādei pieņemamā valodā. Šī prasība neattiecas uz dokumentiem, ko pievieno pieprasījumam saskaņā ar 1. punktu.

4. Ja pieprasījums neatbilst iepriekš minētajām formālajām prasībām, var lūgt to labot vai papildināt; pa to laiku var likt veikt piesardzības pasākumus.

14. pants

Pieprasījumu izpilde

1. Lai izpildītu palīdzības pieprasījumu, pieprasījuma saņēmēja iestāde rīkojas, saskaņā ar savu kompetenci un pieejamiem līdzekļiem, tāpat kā tā rīkotos pati vai pēc tās pašas Līgumslēdzējas puses citu iestāžu pieprasījuma, un sniedz tās rīcībā esošo informāciju, veic attiecīgu izmeklēšanu vai organizē šādas izmeklēšanas veikšanu.

2. Palīdzības pieprasījumus izpilda saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējas puses normatīvajiem un citiem juridiski saistošiem aktiem.

3. Vienas Līgumslēdzējas puses atbilstīgi pilnvarotās amatpersonas var konkrētos gadījumos piedalīties izmeklēšanā, ko veic otras Līgumslēdzējas puses teritorijā, ja panākta vienošanās ar šo otru Līgumslēdzēju pusi un saskaņā ar tās izvirzītajiem nosacījumiem.

4. Ja pieprasījumu nevar izpildīt, pieprasījuma iesniedzēju iestādi tūlīt par to informē, norādot iemeslus un visu citu informāciju, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata par tādu, kura var būt noderīga pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

15. pants

Informācijas paziņošanas veids

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde rakstiski paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei izmeklēšanas rezultātus, pievienojot tiem attiecīgus dokumentus, apliecinātas kopijas vai citus materiālus.

2. Šo informāciju var sniegt elektroniskā formā, bet vajadzības gadījumā to nekavējoties apstiprina rakstveidā.

16. pants

Izņēmumi pienākumam sniegt palīdzību

1. Palīdzību var atteikt vai uz to var attiecināt konkrētus nosacījumus vai prasības, ja Līgumslēdzēja puse uzskata, ka palīdzība saskaņā ar šo nolīgumu:

- a) varētu apdraudēt Ķīnas Tautas Republikas vai tās Eiropas Kopienas dalībvalsts suverenitāti, kurai ir lūgts sniegt palīdzību saskaņā ar šo nolīgumu;

- b) var apdraudēt sabiedrisko kārtību, drošību vai citas būtiskas intereses, jo īpaši 17. panta 2. punktā minētajos gadījumos; vai
- c) izraisīt rūpnieciska, komerciāla vai dienesta noslēpuma izpaušanu.

2. Pieprasījuma saņēmēja iestāde var atlikt palīdzības sniegšanu uz vēlāku laiku, pamatojot šo atlikšanu ar to, ka šāda palīdzības sniegšana var traucēt izmeklēšanai, kriminālvajāšanai vai tiesvedībai, kas notiek tajā laikā. Tādā gadījumā pieprasījuma saņēmēja iestāde apspriežas ar pieprasījuma iesniedzēju iestādi, lai noteiktu, vai palīdzību var sniegt saskaņā ar tādiem noteikumiem vai nosacījumiem, kādus pieprasījuma iesniedzēja iestāde var izvirzīt.

3. Ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde lūdz palīdzību, ko tā pati nespētu sniegt, ja tai šādu palīdzību lūgtu, tad savā pieprasījumā tā vērš uzmanību uz šo faktu. Tad pieprasījuma saņēmējai iestādei jāizlemj, kā atbildēt uz šādu pieprasījumu.

4. Gadījumos, kas minēti 1. un 2. punktā, pieprasījuma saņēmējas iestādes lēmums un tā pamatojums nekavējoties jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

17. pants

Informācijas apmaiņa un konfidencialitāte

1. Informācija, kas sniegta jebkādā formā, piemērojot šo nolīgumu, ir konfidenciāla vai tās izplatīšana ir ierobežota atkarībā no katras Līgumslēdzējas puses piemērojamajiem noteikumiem. Uz to attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu un aizsardzība, ko attiecinā uz līdzīgu informāciju saskaņā ar attiecīgajiem tās Līgumslēdzējas puses tiesību aktiem, kura to saņēmusi, un attiecīgajiem noteikumiem, ko piemēro Kopienas iestādēm.

2. Ar personas datiem var apmainīties tikai tad, ja Līgumslēdzēja puse, kas tos var saņemt, apņemas nodrošināt tādiem datiem vismaz līdzvērtīgu aizsardzību tai, kādu attiecīgajā situācijā piemērotu šāda veida datiem tās Līgumslēdzējas puses teritorijā, kura datus var piegādāt. Līgumslēdzēja puse, kas var datus piegādāt, neizvirza nekādas prasības, kas uzliek lielākus apgrūtinājumus nekā tās, kas piemērojamas tiem datiem tās jurisdikcijā. Līgumslēdzējas puses paziņo viena otrai informāciju par to piemērojamiem noteikumiem, tostarp, attiecīgā gadījumā, arī Kopienas dalībvalstīs spēkā esošiem tiesību aktiem.

3. Šā nolīguma noteikumi neliedz saskaņā ar šo nolīgumu iegūto informāciju vai dokumentus izmantot par pierādījumiem administratīvā procesā, ko vēlāk uzsāk attiecībā uz darbībām, ar ko pārkāpj tiesību aktus muitas jomā. Tādējādi Līgumslēdzējas puses savos pierādījumu dokumentos, ziņojumos un liecībās, kā arī administratīvos procesos kā pierādījumus var izmantot saskaņā ar šī nolīguma noteikumiem iegūto informāciju un izskatītos dokumentus. Par šādu izmantošanu ziņo kompetentajai iestādei, kas ir sniegusi attiecīgu informāciju vai piešķirusi piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem.

4. Iegūto informāciju izmanto tikai šī nolīguma mērķiem. Ja viena Līgumslēdzēja puse vēlas izmantot šādu informāciju citiem mērķiem, tā informācijas sniedzējai iestādei lūdz iepriekšēju rakstisku piekrišanu. Uz šo izmantošanu tādējādi attiecas jebkuri šīs iestādes noteiktie ierobežojumi.

5. Praktiskus pasākumus šā panta īstenošanai nosaka Apvienotā muitas sadarbības komiteja, kas izveidota saskaņā ar 21. pantu.

18. pants

Eksperti un liecinieki

Pieprasījuma saņēmējas iestādes amatpersonu var pilnvarot piešķirto pilnvaru robežās darboties kā ekspertam vai lieciniekam administratīvā procesā otras Līgumslēdzējas puses teritorijā attiecībā uz jautājumiem, uz ko attiecas šis nolīgums, un uzrādīt tādus priekšmetus, dokumentus vai to apliecinātas kopijas, kas varētu būt vajadzīgas, lai veiktu šīs darbības. Pavēstē īpaši jānorāda, kurā iestādē un kādu jautājumu sakarā amatpersonai ir jāierodas un kāda ir tās amatpersonas dienesta pakāpe vai kvalifikācija, kuru plānots iztaujāt.

19. pants

Izdevumi palīdzībai

1. Līgumslēdzējas puses atsakās no visām savstarpējām prasībām atmaksāt izdevumus, kas radušies saistībā ar šo nolīgumu, izņemot, attiecīgajos gadījumos, izdevumus, kas saistīti ar ekspertiem un lieciniekiem, kā arī tulkiem un tulkotājiem, kuri nav nodarbināti civildienestā.

2. Ja izdevumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu pieprasījumu, ir lieli vai ārkārtīgi lieli, Līgumslēdzējas puses apspriežas, lai paredzētu noteikumus un nosacījumus, ar kādiem izpilda pieprasījumu, kā arī to, kā segt izmaksas.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Īstenošana

1. Šā nolīguma īstenošanu uztic, no vienas puses, Eiropas Kopienas Komisijas muitas dienestiem un, attiecīgā gadījumā, Eiropas Kopienas dalībvalstu muitas iestādēm un, no otras puses, attiecīgai Ķīnas Tautas Republikas muitas iestādei. Tās lemj par visiem šā nolīguma piemērošanai vajadzīgajiem praktiskajiem pasākumiem un metodēm, ņemot vērā spēkā esošos noteikumus, jo īpaši datu aizsardzības jomā. Tās var kompetentajām iestādēm ieteikt izdarīt šajā nolīgumā grozījumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem.

2. Līgumslēdzējas puses savstarpēji apspriežas un tad informē viena otru par sīki izstrādātiem īstenošanas noteikumiem, ko pieņem saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem.

21. pants

Apvienotā muitas sadarbības komiteja

1. Ar šo izveido Apvienoto muitas sadarbības komiteju, kurā ir Ķīnas Tautas Republikas un Eiropas Kopienas attiecīgo muitas iestāžu pārstāvji. Komitejas sanāksmju vietu, laiku un darba kārtību nosaka, savstarpēji vienojoties.

2. Apvienotā muitas sadarbības komiteja cita starpā:

- a) uzrauga nolīguma pareizu darbību;
 - b) izskata visus jautājumus, kas rodas tā piemērošanas rezultātā;
 - c) saskaņā ar šā nolīguma mērķiem veic pasākumus, kas nepieciešami sadarbībai muitas lietās;
 - d) apmainās ar uzskatiem par jebkuriem jautājumiem par sadarbību muitas lietās, kas ir kopējās interesēs, tostarp par turpmākajiem pasākumiem un tiem paredzētajiem līdzekļiem;
 - e) iesaka risinājumus, lai palīdzētu sasniegt šā nolīguma mērķus.
3. Apvienotā muitas sadarbības komiteja pieņem savu iekšējo reglamentu.

4. Vajadzības gadījumā Apvienota muitas sadarbības komiteja informē Apvienoto komiteju, kas izveidota ar 15. pantu Tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības nolīgumā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Ķīnas Tautas Republiku, par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo nolīgumu.

22. pants

Spēkā stāšanās un darbības termiņš

1. Šis nolīgums stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko dienai, kad Līgumslēdzējas puses viena otrai paziņo par to, ka pabeigtas visas tam vajadzīgās procedūras.

2. Katra no Līgumslēdzējām pusēm var jebkurā laikā izbeigt šo nolīgumu, par to rakstiski paziņojot otrai Līgumslēdzējai pusei. Šis nolīgums zaudē spēku trīs mēnešus pēc dienas, kad sniegts šāds paziņojums otrai Līgumslēdzējai pusei. Tomēr palīdzības pieprasījumus, kas saņemti pirms minētās izbeigšanas, izpilda saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem.

23. pants

Autentiskie teksti

Šis līgums ir sagatavots divos eksemplāros angļu, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, igauņu, itāliešu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, slovaku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu, zviedru un ķīniešu valodā, un visi teksti ir vienlīdz autentiski.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo nolīgumu.

Hāgā, 2004. gada 8. decembrī

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar
 欧洲共同体代表

Por el Gobierno de la República Popular China
 Za vládu Čínské lidové republiky
 For Folkerepublikken Kinas regering
 Im Namen der Regierung der Volksrepublik China
 Hiina Rahvavabariigi valitsuse nimel
 Για την κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
 For the Government of the People's Republic of China
 Pour le gouvernement de la République populaire de Chine
 Per il Governo della Repubblica popolare cinese
 Kīnas Tautas Republikas vārdā
 Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės vardu
 A Kínai Népköztársaság kormánya részéről
 Voor de Regering van de Volksrepubliek China
 W imieniu rządu Chińskiej Republiki Ludowej
 Pelo Governo da República Popular da China
 Za vládu Čínskej ľudovej republiky
 Za Vlado Ljudske republike Kitajske
 Kiinan kansantasavallan hallituksen puolesta
 På Folkrepubliken Kinas regerings vägnar
 中华人民共和国政府代表

PADOMES LĒMUMS

(2004. gada 20. decembris)

par Eiropas Kopienas izstāšanos no Konvencijas par zveju un dzīvo resursu saglabāšanu Baltijas jūrā un Beltos

(2004/890/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu saistībā ar tā 300. panta 2. punktu un 300. panta 3. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Kopiena ir Līgumslēdzēja puse Konvencijā par zveju un dzīvo resursu saglabāšanu Baltijas jūrā un Beltos⁽²⁾ ("Gdaņskas konvencija").
- (2) Gdaņskas konvencijas XIX pants paredz Līgumslēdzējas puses izstāšanos no šīs konvencijas.
- (3) Saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta 6. panta 12. punktu 2004. gada 1. maijā vai iespējami drīz pēc tam Igaunijai, Latvijai, Lietuvai un Polijai ir pienākums veikt vajadzīgās darbības, lai izstātos no Gdaņskas konvencijas.
- (4) Pēc minēto jauno dalībvalstu izstāšanās Kopiena un Krievijas Federācija būs vienīgās Gdaņskas konvencijas

Līgumslēdzējas puses, un Kopienas ūdeņi būs apmēram 95 % no konvencijas zonas.

- (5) Starptautiskas zvejniecības organizācijas uzturēšana to zveju ūdeņu pārvaldīšanai, kas ietilpst tikai divu pušu jurisdikcijā, būtu nesamērīga un neefektīva. Tādēļ Kopienai būtu jāizstājas no Gdaņskas konvencijas,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Eiropas Kopiena izstājas no Konvencijas par zveju un dzīvo resursu saglabāšanu Baltijas jūrā un Beltos.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs ar šo ir pilnvarots iecelt personu(-as), kuras ir tiesīgas informēt Konvencijas par zveju un dzīvo resursu saglabāšanu Baltijas jūrā un Beltos deponitāriju par Kopienas izstāšanos no konvencijas.

Briselē, 2004. gada 20. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. VAN GEEL

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2004. gada 14. decembrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 237, 26.8.1983., 4. lpp.

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 19. novembris),

ar ko izbeidz pārbaudes procedūru par šķēršļiem tirdzniecībā, ko rada Kanādas tirdzniecības prakse attiecībā uz noteiktām vīnu ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm (*)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 4388)

(2004/891/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

kuras noteiktas PTO Nolīgumā par intelektuālā īpašuma tiesībām, kas saistītas ar tirdzniecību (*TRIPS*), attiecībā uz vīnu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaulē tirdzniecības organizācijas aizgādībā⁽¹⁾, un it īpaši tās 11. panta 1. punktu,

(4) Komisija nolēma, ka sūdzībā bija pietiekami daudz pierādījumu, lai pamatotu pārbaudes procedūras uzsākšanu. Attiecīgs paziņojums tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾.

pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

(5) Izmeklēšana apstiprināja sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka Kanādas Likuma par preču zīmēm C-57 grozījumi ir pretrunā *TRIPS* 23. panta 1. un 2. punktam, kā arī 24. panta 3. punktam (tā sauktajai pārtraukšanas klauzulai), un šādas pretrunas nevar attaisnot, pamatojoties uz izņēmumu saskaņā ar *TRIPS* 24. panta 6. punktu.

tā kā:

(1) *CIVB (Conseil interprofessionnel du vin de Bordeaux)* 2001. gada 6. decembrī iesniedza sūdzību, pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 3286/94 (še turpmāk – “Regula”) 4. pantu.

(6) Pārbaudes procedūras gaitā tika secināts arī, ka C-57 grozījumi sūdzības iesniedzējam var radīt negatīvu ietekmi uz tirdzniecību regulas 2. panta 4. punkta un 10. panta 4. punkta nozīmē.

(2) *CIVB* apgalvoja, ka Kopienas “Bordeaux” un “Médoc” vīnu pārdošanu Kanādā kavē vairāki tirdzniecības šķēršļi regulas 2. panta 1. punkta nozīmē, t.i., “trešās valsts ieviesta vai saglabāta tirdzniecības prakse, attiecībā uz kuru starptautiskās tirdzniecības noteikumi paredz rīcības tiesības”.

(7) Padomdevēja komiteja, kas izveidota ar Regulu, 2003. gada 12. februārī apsprieda nobeiguma ziņojumu par pārbaudes procedūru.

(3) Minētais šķērslis izriet no Kanādas Likuma par preču zīmēm C-57 grozījumiem, ar kuru attiecīgajām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (“Bordeaux” un “Médoc”) nepiešķir tādu aizsardzību, kas atbilstu aizsardzības prasībām,

(8) Komisija 2003. gada 24. aprīlī parafēja divpusēju nolikumu ar Kanādu par vīna un stipro alkoholisko dzērienu tirdzniecību, kurš, stājoties spēkā, paredzēja galīgi atcelt nosaukumus, kas minēti kā “sugas” nosaukumi Kanādā, to skaitā “Bordeaux”, “Médoc” un “Medoc”.

(*) Atceļ un aizstāj Komisijas Lēmumu 2004/806/EK (OV L 354, 30.11.2004., 30. lpp.).

(1) OV L 349, 31.12.1994., 71. lpp., Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 356/95, (OV L 41, 23.2.1995., 3. lpp.).

(2) OV C 124, 25.5.2002., 6. lpp.

(9) Komisija 2003. gada 9. jūlijā nolēma⁽¹⁾ uz laiku apturēt pārbaudes procedūru, lai to izbeigtu, tiklīdz Kanāda faktiski šos nosaukumus izsvītros no sugas nosaukumu saraksta, kas ietverts C-57 grozījumos.

(10) Padome 2003. gada 30. jūlijā Eiropas Kopienas vārdā apstiprināja divpusēja nolīguma noslēgšanu ar Kanādu par vīna un stipro alkoholisko dzērienu tirdzniecību⁽²⁾. Divpusējais nolīgums stājās spēkā 2004. gada 1. jūnijā⁽³⁾.

(11) Ar Lēmumu par grozījumiem Likuma par preču zīmēm 11.18. iedaļas 3. un 4. apakšiedaļā⁽⁴⁾ Kanāda nosaukumus "Bordeaux", "Médoc" un "Medoc" izsvītvoja no sugas nosaukumu saraksta, kas ietverts C-57 grozījumos.

(12) Tādējādi ir lietderīgi izbeigt pārbaudes procedūru,

IR PIENĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

Vienīgais pants

Pārbaudes procedūra attiecībā uz šķēršļiem tirdzniecībā, ko rada Kanādas tirdzniecības prakse attiecībā uz noteiktām vīnu ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm, ar šo tiek izbeigta.

Briselē, 2004. gada 19. novembrī

*Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Pascal LAMY*

⁽¹⁾ OV L 170, 9.7.2003., 29. lpp.

⁽²⁾ OV L 35, 6.2.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ Divpusējā nolīguma 41. pants paredz, ka: "Šis Nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc dienas, kurā Līgumslēdzējas puses ir apmainījušās ar diplomātiskajām notām, apstiprinot to, ka pušu iekšējās procedūras attiecībā uz šā Nolīguma stāšanos spēkā ir pabeigtas". EK notu iesniedza 2003. gada 16. septembrī, un Kanādas atbilde tika iesniegta 2004. gada 26. aprīlī.

⁽⁴⁾ Rūpniecības departaments *Lēmumu par grozījumiem Likuma par preču zīmēm 11.18. iedaļas 3. un 4. apakšiedaļā publicējis* 2004. gada 5. maija *Canada Gazette* 2. sadaļā. Lēmums stājās spēkā tā reģistrācijas dienā, kas bija 2004. gada 22. aprīlis.

KOMISIJAS LĒMUMS**(2004. gada 20. decembris),****ar kuru groza Lēmumu 2004/614/EK par aizsargpasākumiem saistībā ar putnu gripu Dienvidāfrikas Republikā***(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 5011)***(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2004/892/EK)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/496/EEK, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaūžu organizēšanu, kurus Kopienā ievie no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 18. panta 7. punktu,ņemot vērā Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvu 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaūžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievie Kopienā no trešām valstīm⁽²⁾, un jo īpaši tās 22. panta 6. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas 2004. gada 24. augusta Lēmumu 2004/614/EK par aizsargpasākumiem saistībā ar īpaši patogēnu putnu gripu Dienvidāfrikas Republikā⁽³⁾ Komisija ir pieņēmusi aizsargpasākumus saistībā ar putnu gripu skrējējputnu saimēs Dienvidāfrikā.

(2) Pēc skrējējputnu iznīcināšanas un inficēto saimniecību dezinficēšanas jāpriet vismaz sešiem mēnešiem, iekams no jauna var atļaut skrējējputnu gaļas un to olu importu no Dienvidāfrikas uz Kopienu. Ņemot vērā šo situāciju, ir jāpagarina jau pieņemtie aizsargpasākumi.

(3) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzi numu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2004/614/EK 7. pantā datumu "2005. gada 1. janvāris" aizstāj ar "2005. gada 31. marts".

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 275, 25.8.2004., 20. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 20. decembris),

ar ko paredz dažu *Secale cereale* sugu sēkļu pagaidu tirdzniecību, kas neatbilst Padomes Direktīvas 66/402/EEK prasībām

(izzinots ar dokumenta numuru K(2004) 5027)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2004/893/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/402/EEK par graudaugu sēkļu tirdzniecību⁽¹⁾, un jo īpaši tās 17. pantu,

tā kā:

(1) Latvijā to rudzu (*Secale cereale*) ziemas šķirņu pieejamo sēkļu daudzums, kas piemērots valsts klimatiskajiem apstākļiem un atbilst Direktīvas 66/402/EEK prasībām par dīgtspēju attiecībā uz kaitīga organisma *Claviceps purpurea* klātbūtni, ir nepietiekošs un tādēļ neatbilst dalībvalsts vajadzībām.

(2) Nav iespējams pietiekami apmierināt pieprasījumu pēc šīs sugas sēklām ar tādām sēklām no citām dalībvalstīm vai trešām valstīm, kas atbilst visām Direktīvā 66/402/EEK noteiktajām prasībām.

(3) Tādēļ Latvijai laikposmā, kas beidzas 2004. gada 30. novembrī, jābūt pilnvarotai šīs sugas sēklas pārdot ar mazāk stingrām prasībām.

(4) Turklāt neatkarīgi no tā, vai sēklas ievāktas dalībvalstī vai trešā valstī, saskaņā ar Padomes 2002. gada 16. decembra Lēmumu 2003/17/EK par tādu lauka apskašu atbilstību, ko veic attiecībā uz sēkļu ražošanai paredzētiem augiem trešās valstīs un par trešās valstīs ražotu sēkļu līdzvērtīgumu⁽²⁾, citas dalībvalstis var piegādāt Latvijai šīs sugas sēklas un tām jābūt pilnvarotām veikt šādu sēkļu tirdzniecību.

(5) Ir lietderīgi, lai Latvija darbotos kā koordinators un nodrošinātu, ka kopējais sēkļu daudzums, kas atļauts saskaņā šo lēmumu, nepārsniedz maksimālo apjomu, kas norādīts šajā lēmumā.

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēkļu un pavairošanas materiāla komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Tādu ziemas rudzu sēkļu tirdzniecība Kopienā, kas neatbilst prasībām par minimālo dīgtspēju, kas ir izklāstītas Direktīvā 66/402/EEK attiecībā uz kaitīga organisma *Claviceps purpurea* klātbūtni, atļauta laikposmā, kas beidzas 2004. gada 30. novembrī, saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti šā lēmuma pielikumā un, ievērojot šādus nosacījumus:

a) *Claviceps purpurea* maksimālais *sclerotia* vai *sclerotia* fragmentu skaits, kas 500 gramu "bāzes sēklas" vai "sertificētas sēklas" kategorijas paraugā, ir 15;

b) oficiāla etiķete norāda *sclerotia* vai *sclerotia* fragmentu skaitu *Claviceps purpurea* kas noteikta oficiālā pārbaudē, kas veikta atbilstoši Direktīvas 66/402/EEK 2. panta 1. punkta e apakšpunkta d daļai;

c) saskaņā ar šā lēmuma 2. pantu sēklām vispirms jābūt laistām tirgū.

2. pants

Katrs sēkļu piegādātājs, kas vēlas laist tirgū 1. pantā minētās sēklas, vēršas pie dalībvalsts, kurā tas ir reģistrēts.

(1) OV L 125, 11.7.1966., 2298/66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/61/EK (OV L 165, 3.7.2003., 23. lpp.).

(2) OV L 8, 14.1.2003., 10. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2003/403/EK (OV L 141, 7.6.2003., 23. lpp.).

Attiecīgā dalībvalsts atļauj piegādātājam laist tirgū šīs sēklas, ja vien:

- a) nav pietiekamu pierādījumu, lai apstrīdētu piegādātāja spējas laist tirgū to sēklu daudzumu, ko viņš norādījis atļaujas pieteikumā; vai
- b) kopējais daudzums, ko atļauts realizēt saskaņā ar minēto atkāpi, nepārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts pielikumā.

3. pants

Dalībvalstis cita citai administratīvi palīdz piemērot šo lēmumu.

Latvija darbojas kā koordinējošā dalībvalsts, lai nodrošinātu, ka kopējais atļautais daudzums nepārsniedz pielikumā paredzēto maksimālo daudzumu.

Jebkura dalībvalsts, saņemot pieteikumu saskaņā ar 2. pantu, nekavējoties paziņo koordinējošai dalībvalstij par pieteikumā noteikto apjomu. Koordinējošā dalībvalsts nekavējoties informē paziņotāju dalībvalsti, vai atļaujas dēļ nav pārsniegts maksimālais daudzums.

4. pants

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis par daudzumiem, par kuriem tās ir izsniegušas tirdzniecības atļaujas saskaņā ar šo lēmumu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Sugas	Šķirņu tipi	Maksimālais daudzums (tonnas)
<i>Secale cereale</i>	Kaupo, Puhovčanka, Valdai	800

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 20. decembris),

ar ko paredz dažu tādu *Triticum aestivum* sugas sēklu pagaidu tirdzniecību, kas neatbilst Padomes Direktīvas 66/402/EEK prasībām

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 5028)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2004/894/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairošanas materiāla komitejas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

IR PIENĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

ņemot vērā Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/402/EEK par graudaugu sēklu tirdzniecību⁽¹⁾, un jo īpaši tās 17. pantu,

1. pants

tā kā:

Tādu ziemas šķirņu kviešu sēklu tirdzniecība Kopienā, kas neatbilst prasībām par minimālo dīgtspēju, kas ir izklāstītas Direktīvā 66/402/EEK, atļauta laikposmā, kas beidzas 2004. gada 30. novembrī, atbilstoši tādiem noteikumiem, kas izklāstīti šā lēmuma pielikumā, un ievērojot šādus nosacījumus:

(1) Dānijā to kviešu (*Triticum aestivum*) ziemas šķirņu pieejamo sēklu daudzums, kas ir piemērots valsts klimatiskajiem apstākļiem un atbilst Direktīvā 66/402/EEK noteiktajām prasībām par dīgtspēju, ir nepietiekams un tādēļ neatbilst dalībvalsts vajadzībām.

a) dīgtspēja ir vismaz 75 % no tīrām sēklām,

(2) Nav iespējams pietiekami apmierināt pieprasījumu pēc šīs sugas sēklām ar tādām sēklām no citām dalībvalstīm vai trešām valstīm, kas atbilst visām Direktīvā 66/402/EEK noteiktajām prasībām.

b) oficiāla etiķete norāda dīgtspēju, kas noteikta oficiālā pārbaudē, kas veikta atbilstoši Direktīvas 66/402/EEK 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta d) daļai un 2. panta 1. punkta g) apakšpunkta d) daļai,

(3) Tādēļ Dānijai laikposmā, kas beidzas 2004. gada 30. novembrī, jābūt pilnvarotai šīs sugas sēklas pārdot ar mazāk stingrām prasībām.

c) saskaņā ar šī lēmuma 2. pantu sēklām vispirms jābūt laistām tirgū.

(4) Turklāt neatkarīgi no tā, vai sēklas ievāktas dalībvalstī vai trešā valstī, saskaņā ar Padomes 2002. gada 16. decembra Lēmumu 2003/17/EK par tādu lauka apskāšu atbilstību, ko veic attiecībā uz sēklu ražošanai paredzētiem augiem trešās valstīs un par trešās valstīs ražotu sēklu līdzvērtīgumu⁽²⁾, citas dalībvalstis var piegādāt Dānijai šīs sugas sēklas, un tām jābūt pilnvarotām atļaut šādu sēklu tirdzniecību.

2. pants

Katrs sēklu piegādātājs, kas vēlas laist tirgū 1. pantā minētās sēklas, iesniedz pieteikumu dalībvalstī, kurā tas ir reģistrēts.

Attiecīgā dalībvalsts atļauj piegādātājam laist tirgū šīs sēklas, ja vien:

(5) Ir lietderīgi, lai Dānija darbotos kā koordinators un nodrošinātu, ka kopējais sēklu daudzums, kas ir atļauts saskaņā ar šo lēmumu, nepārsniedz maksimālo apjomu, kas norādīts šajā lēmumā.

a) nav pietiekamu pierādījumu, lai apstrīdētu piegādātāja spējas laist tirgū to sēklu daudzumu, ko viņš ir norādījis atļaujas pieteikumā, vai

(1) OV L 125, 11.7.1966., 2309/66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/61/EK (OV L 165, 3.7.2003., 23. lpp.).

(2) OV L 8, 14.1.2003., 10. lpp. Lēmums, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2003/403/EK (OV L 141, 7.6.2003., 23. lpp.).

b) kopējais daudzums, ko atļauts realizēt saskaņā ar minēto atkāpi, nepārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts priekšlikumā.

3. pants

Dalībvalstis cita citai administratīvi palīdz piemērot šo lēmumu.

Dānija darbojas kā koordinējošā dalībvalsts, lai nodrošinātu, ka kopējais atļautais daudzums nepārsniedz pielikumā paredzēto maksimālo daudzumu.

Jebkura dalībvalsts, saņemot pieteikumu saskaņā ar 2. pantu, nekavējoties paziņo koordinējošai dalībvalstij par pieteikumā noteikto apjomu. Koordinējošā dalībvalsts nekavējoties informē paziņotāju dalībvalsti, vai atļaujas dēļ nav pārsniegts maksimālais daudzums.

4. pants

Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis par daudzumiem, par kuriem tās ir izsniegušas tirdzniecības atļaujas saskaņā ar šo lēmumu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Sugas	Šķirņu tipi	Maksimālais daudzums (tonnas)
<i>Triticum aestivum</i>	Abika, Bill, Elvis, Globus, Grommit, Hatrick, Opus, Robigus, Senat, Smuggler, Solist, Tulsa, Tritex	45 000